

БОЈАН СУЋИЋ ДИРИГОВАО ЦРНОГОРСКИМ СИМФОНИЈСКИМ ОРКЕСТРОМ КОЈИ ЈЕ ИЗВЕО БЕТОВЕНОВУ ПЕТУ СИМФОНИЈУ

Музика прави боље људе

Концерт Црногорског симфонијског оркестра којим је дириговао Бојан Суђић памтиће се по извођењу чувене Бетовенове Пете симфоније, са овде није чула пуних четрдесет година.

Радо вијен гост нашег ансамбла бојан Суђић, суверено је владао сценом и симфонијским оркестром, који је поплетено извеш ову весом захтевну Бетовенову симфонију, једно од најизвођенијих дјела класичне музике.

Признаје да се на првој проби упуштио, јер како каже, оркестар који имају као циљ да изведе Бетовенову Пету, сучињава се са обзидним проблемима. Овај концерт показатељ је да Црногорски симфонијски оркестар иде у добром правцу и позитивна енергија и флуидизаму најбоље је на завидном нивоу. Музичари су са великом вољом прилагоји детаљима, а пробе биле све само не лагане.

- Али, оркестар је са много професионализма и брзине савладао све проблеме, са хлађем и залагњем и жељом да ушаши у цијелу ову пријатељину. Нештедимо сам постављао пред њима све детаље, па сам се чак и уплашио количином онога што захтевам са њима – прокоментарисаје Суђић.

Ово је огроман помак, свједочи о квалитетном раду и квалитету људи који води овај оркестар, казао је он. Све је то резултујало чињеницом да овај оркестар може да савлада Бетовену у врло kratkom року.

- Формирање оваквог оркестра је за поштовање и лизим се жељи и воли и заиста сам највијам овог ансамбла. Учествовао сам у његовом раду од почетка и био на првим аудицијама,

није једнострано жељсти квалитет, а ја сам често пута имао проблема са тим, јер ми нисмо друштва израсла на бази квалитета, него његујући неке друге вредносне судове, иакојакост. Зато је борба код нас за квалитет за свако поштовање – казао је Суђић.

Савладавање и извођење Бетовенове Пете симфоније је мали корак за музiku или велики за овај оркестар, сматра Суђић. Имао је привилегију да диригише врхунским ансамблима, али привилегија да руководите оркестрима који прије пут изводе нека капацита дјела да Суђића је чист.

- На неки начин ово је за мене и бигије као помак, него да сада опсвиримо у Београду или неком већем граду ову Бетовенову симфонију. Ово много значи за једну средину. Ми smo сасвим овде били привилеговани јер присуствујемо рађању нечега значајног. Ово веће остале многима урезано у сјећање. Учествоваши у томе је ријетка привилегија – истакао је овај диригент.

Петребио је одржати замјаји и пружити што више резултата, јер није вријеме ни мало наклонјено класичној музике и музичарима, мисли Суђић.

Сваки симфонијски оркестар је круна културних потреба једног народа, сматра Суђић. Препознати идеју водију када је култура упитана да је захтевно, посебо када су земље у транзицији у питању. Симфонијски оркестар је прихватљиве решење у овом кризном тренутку, јер више, попут опере, није реално очекивати, сматра овај диригент који има много интереса са свим музичким формама, од оркестра до опере.

- Треба испрстано улагати, ширити свијест у народу и градити тражиште које препозијаје вриједности класичне музике. То што неко каже да она није захтевно испитивања није истинито. Није сама ствар у постојању симфонијског оркестра и музике као такве. Оркестар и та музика, која је врхунац музичке уметности, релативно прави болег и мисаонијет љубавјака. Са тим звучима ми добијамо болег љубавјака. То није измишљотина то је наука до-

казала, то су чињенице. Ако дајемо народу овај што он тражи онда треба да на сваком ћошку поставимо шинку. Али, неопходио је да постоји и ова музика, јер она шири видике, дух, мозак људија. То је оно што је важно и што нам треба. Када би се нашла могућност да оркестар наступа стално у неколико центара у Црној Гори, баш као и у Србији убијејен сам да би се осећања и мисли овог народа промијениле – објаснио је Бојан Суђић.

Публика је на шестом концерту овогodiшње „А темпа“ имала прилику да посље четврти године поново чује Ивана Вукчићевића, нашег познатог музичара који некон студија у Мелбурну годинама живи и ради у Лутгату и наступа као прва виола „Orchestra della Svizzera“. Вукчићевић је са чешким кларинетистом Миланом Рерихом извое солистичку дијонику Концерта за кларинет, виолу и оркестар Макса Бруха.